

ikke skal sige for formanden, så ville det øjeblikkelig vise sig, at jeg ikke har total ytringsfrihed. Min ytringsfrihed er meget begrænset på dette her sted. På landets talerstol, i landets parlament er der grænser for, hvad jeg kan sige.

Lad os tage et andet eksempel: forsamlingsfriheden. Er der total forsamlingsfrihed? Kan hvilke som helst 1.000 mennesker, der har lyst til det, når som helst stille sig ned på en S-togsstation, ned på sporene eller ud på en motorvej? Nej, der er begrænsninger for forsamlingsfriheden. Der er forskellige friheder, der støder mod hinanden, rettigheder, der støder mod hinanden.

Det samme gælder foreningsfriheden. Vi har været inde på spørgsmålet, om man kan være medlem af Det Radikale Venstres folketingsgruppe og så melde sig ind i Dansk Folkeparti. Jeg tror ikke, at der er nogen, der vil anfægte, at et medlem af Det Radikale Venstres folketingsgruppe har ret til at melde sig ind i Dansk Folkeparti. Det har et medlem af Det Radikale Venstres folketingsgruppe selvfølgelig. Men jeg tror, at Det Radikale Venstre ret hurtigt vil gøre opmærksom på, at så er der altså ikke samtidig foreningsfrihed til at være medlem af Det Radikale Venstres folketingsgruppe. Sådan er det.

Og vi står altså over for situationer, hvor forskellige friheder støder mod hinanden, og det kan man jo ikke løse, i hvert fald ikke ret godt, ved ikke at forholde sig til diskussionen, ved bare at sige: Jamen sådan skal det være – og ikke gå ind i en afvejning.

Vores afvejning er, at lønmodtagerne er afhængige af at stå sammen på arbejdspladserne. Hvis lønmodtagerne ikke er organiserede og står sammen på arbejdspladserne og kan træffe fælles beslutninger over for arbejdsgiverne, så vil resultatet blive, at vi ikke går frem, men tilbage til den tid, hvor lønmodtagerne kunne få lov at slås uden for portene om at få lov at underbygge sig selv for at komme ind og arbejde på de dårligst mulige vilkår.

Den tid er der ikke mere. Og den tid er der bl.a. ikke mere, fordi man har skaffet en høj organisationsprocent. Den er desværre begrænset af grænser. Jeg så lige, at skatteministeren smilende; han synes, at det var et lidt latterligt argument. Men man kan jo se, hvad der f.eks. er foregået i SAS, eller hvad der foregår andre steder, hvor man ikke har været i stand til at lave en overenskomst, der dækkede over grænserne. Der bliver man lige præcis underbudt. Man får at vide på Tulip i Ringsted: I vil ikke gå så langt

ned i løn. Så flytter arbejdet til et andet sted, fordi der er nogen dér, der arbejder til en lavere løn, og fordi man ikke har en overenskomst, som også dækker dem. Eller alt det arbejde fra SAS, der bliver sendt til Indien og bliver lavet af indere om natten osv., edb-arbejde.

Der er desværre massevis af steder i dag og flere og flere og steder, hvor arbejdet bliver atomiseret, hvor folk står mere og mere splittet, hvor folk arbejder på deltid, periodisk osv., og hvor der mere end nogen sinde er behov for, at lønmodtagerne kan tale med én stemme.

Kl. 14.00

Og derfor er det vores opfattelse, ikke at eksklusivparagraffen er noget godt, for os er eksklusivparagraffen noget nødvendigt. Jamen, hvorfor er der så kun en lille del af arbejdsmarkedet, der har den? Ja, selvfølgelig, fordi det er de områder, hvor den er mest nødvendig. F.eks. havde vi på B&W Skibsværft, hvor jeg selv har arbejdet, ikke nogen eksklusivparagraf, men jeg skal hilse og sige, at man altså ikke fik ansættelse, hvis man ikke ville være medlem af Dansk Metalarbejderforbund, ligesom man ikke fik ansættelse eller i hvert fald meget hurtigt kom ud af porten, hvis man ikke ville overholde de spilleregler, der gjaldt på arbejdspladsen.

Der var f.eks. en spilleregel på arbejdspladsen, der gik ud på, at man ikke måtte slås. Det kan godt være, det blev overladt til politiet at afgøre det, hvis der var nogle, der sloges, men folk, der sloges, røg ud af porten med det samme, for det var der en aftale om. Sådan laver man aftaler på arbejdspladser, der betyder, at tingene kan fungere, og det kan man godt gøre, hvor man er stærkest, uden eksklusivparagraffer. Der er steder, hvor man ikke er så stærke, hvor man har behov for eksklusivparagraffer, og det er selvfølgelig de steder, vi taler om i dag.

Er det godt, at det er sådan? Nej, det er ikke godt. Vi ville meget hellere have en situation, hvor arbejdsgiverne aldrig nogen sinde ville udnytte f.eks. høj arbejdsløshed til at trykke lønnen. Vi ville enormt gerne have en situation, hvor en arbejdsgiver aldrig nogen sinde ville udnytte høj arbejdsløshed til at tvinge folk op på glatte stilladser eller til at arbejde så hurtigt, at de fik arbejdsskader.

Vi ville ønske, at der var en sådan situation. Og den dag, Kristendemokraterne har sikret sådan nogle arbejdsgivere, skal vi være de første til at stå i køen for at afskaffe eksklusivparagraffen, men så længe Kristendemokraterne ikke har skaffet den slags arbejdsgivere og der stadig